

CAROLVS BOVILLVS SAMAROBVINVS CELEBER
RIMO PATRI FRANCISCO DE HALLEVVIN AMBIA
NENSI PRESVLI S. P. D.

Am animi portionem amplissime pater quā intellectricem nūcupamus: ois qui philosophie studijs vel pusillā impēderit operam/pre ceteris animi dotib⁹ preclarisq; nature donis: vt longe maximatē, vt delectissimā & precipuā nouit merito extollēdā. vtpote qua & homo | hō est: et qua sui cōpos effectus / imortalitatem & beatitudinē | fertur natus indipisci. Hec etenī intelligendi facultas / tanto reliquis anteit viribus / quāto mutis animātib⁹ homo: & quanto anima corpore euadit prestantior. Homo siquidē vn⁹ terreni orbis sortitus imperiū: administrāde mundane rei publice, moderandisq; cūctis animantibus a natura preficitur. Vis vero intellectiua / haud dispari culmine: in minore mundo residere conspicitur. Eodē quippe fastigio & apice locata: humani totius domiciliij rem familiarē / ab eadē natura administrare ei⁹ preesse iubetur. tēperare moderariq; quicquid superest humanarū virium: quas vt ancillulas / in intellectiue virtutis famuletū / natura cōdidit ei⁹ demq; subesse voluit. Igitur maximoperepreciū fuerit vnicā hanc animi vim sup̄māq; potestatē: pre ceteris alti⁹ / pfundiusq; rimari. ac trutinatiore dispicere indagine: soli ne homini / an cuiuis alteri creature intellectualis huiusmodi competat facultas? Promēdū insuper erit / q̄ lato ab reliquis discrimine / ea vis dissociata: nullo materie cōmercio / nulla corporeorū organorū cōione / p̄prias pagat fūctiōes. Hūan⁹ enī intellect⁹ / licet materiali cōdit⁹ vasculo / in corpore deliteat: tñ & iure imortalitatis & imaterialis fūctionis atq; operatiōis libertate: par angelico / abiuncto & ex toto imateriali intellectu / cēsetur. distāt duntaxat: q̄ prior ille simplicior / ab initio cōsumat⁹ / & a sua ipsi⁹ origine cōtemplatiuus euadit. Humanū vero imprimis practicū esse / sublunari mūdo adesse / sensibiliū rerū prehensare & imbibere species / diuina lege cautū est: q̄ glomerari voluīq; in seipsum / q̄ cōtēplatiuū esse propriēq; notionis opificem & sui speculatorē / eidem sit indultū. Si enī materie pōdus / si ima rerum naturalium hypostasis (vt sūma quedā earū alteritas discordia atq; diuisio) orbiculari earum cōuersioni ac proprie agnitioni obesse creditur: iure angelicus intellectus / qui primus extra materiā factus est: vt exors sui dissidētia & priuationis vmbra: cōditus in orbe est. perseueratq; in sui glomere / gyro & cōtēplatione euitern⁹. Porro hūan⁹ / quē materie arcera obtegit / quicorporeo claus⁹ vehiculo p̄ mūdū circūferit: dispāsus q̄ dē ē ab initio editusq; aut in linea recta aut in orbe medio atq; ip̄fecto. demū tñ nichil obstante materie obice ac mole: aut sese in curuā lineā a recta cōtrahit / aut ab orbe medio in totū & p̄fectum explicat orbē. in quo & pari euiternitate & sui gnaritudine cōsumatus: receptū a mūdo / in seipsū canit. Itaq; pauca que in hoc opusculo de vtriusq; (presertim humani) intellectus natura / pertractāda suscepi

hypostasis v. substantia

Arcera v. vehiculi v. decūq; opti genus

Receptū canit. v. zeua. rat. recolligit. zebit.

mus: tuo nomini dicata | hilaro vultu obuiſſeꝝ manibus ſuſcipito. eorūq; pri-
mitias | q̄ excultus in tua domo noſtre mentis ꝑtulit agell⁹: grato beniuoloq;
animo tibi offerri ſuſtineto. Vale

Ioannis Belloy vimacui dodecaſticon ad lectores

Quicupit Angelice rimari mentis honores
Necnon humane noſcere mentis opus
Hunc legat exortum nitido de fonte libellum
Qui ſitit hinc grato proluat ora mero
Sit procul inuidie monſtrum liuorq; faceſſat
Hinc tua iam valeant ſcommata Rhinoceros
Hic licet exiguo textus ſermone: miniſtrat
Attamen e ſpina ſua uolente roſas.
Ambroſiam malis tenuis tibi ſermo recondat
Qꝫ culte voces lurida ſenſa tegant.
Hos igitur lector parui ne pende labores
Inde ſed ingenium noſcere diſce tuum.

*Stoma gr̄e moſus lati.
Rhinoceros aial ſum hinc corz
nū i nauē. unde noꝝ h̄. hinc
q̄ dicitur volūg die. q̄ r̄u r̄iſū
a moſu alioſ t̄eſſunt. dicit
h̄i moſu rhinoceros.*

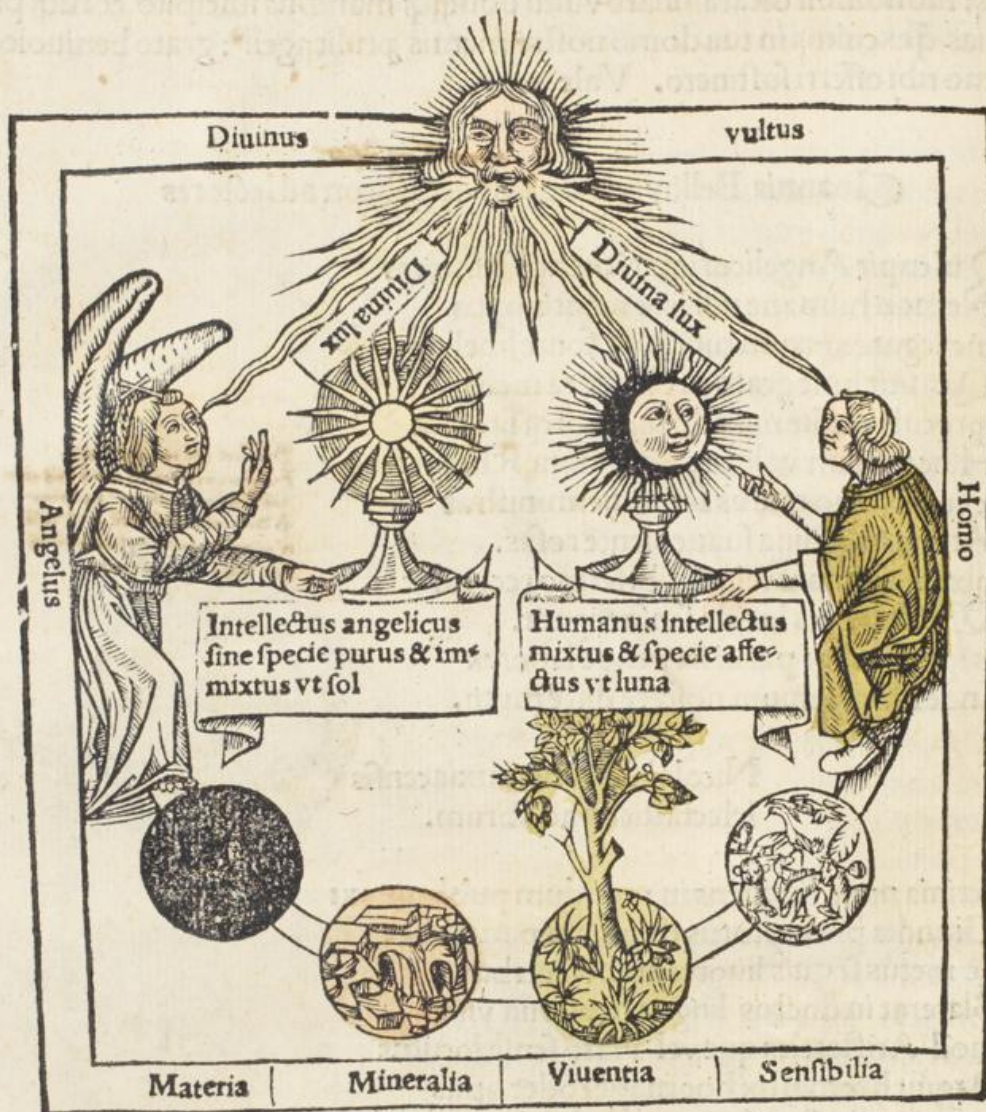

**Nicolaï Caronîs auxiācenſis
Hectāſticon ad librum.**

Œſcrinia nunc linquens in mundum publicus exi
Grandia prompturus dogmata parue liber
Pone metus ſi quis liuor tentabit acerbus
Blaterat in doctos lingua proterua viros
Si quod Ariſtoteles que vel Plato ſenſa locutus
Arguit hec maſtix hoc mage rodet opus
Ergo tibi immiſſos cūctis expande labores
Intrepidus mentes gramine paſce tuo.

a ij

[Faint mirrored text bleed-through from the reverse side of the page]

¶ Hec figura: candide lector: tibi vtrūq; intellectum præferat. angelicū in specie puri et nitidissimi solis: in quo sincera lux/ sine vultu aut effigie/ oculis offertur. humanū vero in specie lune: cuius specularis orbis/ in circumstantis luminis medio/ maculoso quopiā vultu atq; effigie figuratur. Angelicus quippe intellectus/ cū sine specie intelligat sitq; iaddictus materiei: purus cādidus & infiguratus manet vt sol. Humanus vero qui & addictus est materiei/ & specierum susceptione consumatur: & in vultū quendā atq; effigiem concrefcit estq; figuratus intellectus. porro inter vtrūq; intellectum ex parte superiore: stat diuinus vultus/ totiꝝ lucis initium: & a quo in vtrūq; intellectu / intellectualis lux deriuatur, ex parte vero altera/ ceteræ creature disponūtur: materia/ subsistentia/ viuentia & sensibilia: eo ordine quo post angelicum intellectum & ante humanum/ essendi initium acceperit.